

Nove skladbe. K. Hoffmeister: Bledi spevi. — Stanko Pirnat: Mešani zbori. — P. H. Sattner: Mešana zbor. — Stanko Pirnat: Slovenske narodne pesmi. — Viktor Parma: Bela Ljubljana.

Tri zvezke je podala »Glasbena Matica« svojim članom za leto 1898.: klavirske skladbe K. Hoffmeistra in dva zvezka mešanih zborov skladateljev St. Pirnata in P. H. Sattnerja. Bogat je zvezek Hoffmeistrovih klavirskih skladb, ki jih je skladatelj nazval »Blede speve«. Ti osmeri spevi so mu prišli iz dna duše, vzkliili so mu v sanjavi razvnetosti kot blede cvetje vizijskih spominov. In v taki razpoložitvi se počuti Hoffmeister najbolje; refleksija je njegovi bogati duši zvesta družica, ki ji ugaja, in ki daje razburkani misli peruti ustvarjajoče žarke lirike. »Bledi spevi« so kot odlomek iz dnevnika ljubečega trubadurja. Galanterija in gracijoznost, topli čar visoke ljubezni, vmes bolešni vzkriki vzkipevajočega srca so znaki teh odličnih in rutinirano pisanih klavirskih skladb.

Lepe tri zборе je objavil Stanko Pirnat: »Naša zvezda«, »Bog je moj ščit« in »Oblaku«. Poslednji zbor je šesteroglasen. Pirnatu sta blagoglasje in kolorit prvo, da, vse, kar ga vnema, da sklada. In v tem dospeva do prav srečnih uspehov. Nežna in fina je njegova ne ravno potratna invencija, in skrbna je izdelava najdene misli. Čim večji je glasovni aparat, ki ga rabi, tem lepši je tudi učinek njegove vneme. Veliki zbor za 6 in 8 glasov mu je najljubši. V polnozvočju obsežnega zbora mu je zadostnih sredstev, tu se čuti prostega in dosti bogatega, da zabarva skladbo in ji vdahne one polne harmonije, ki jih zahteva njegovo kompliciranju naklonjeno mišljenje. In s takimi svojimi deli doseže zaželjeni učinek, ki je vselej vester in prikladen izraz uglasbene pesmi.

Na poprišče širje skladbe je krenil to pot tudi p. Hug. Sattner, ki podaje v mešanih dveh zborih »Vrbica« in »Naša pesem« skladbi obsežnejših oblik. Da se je skladatelj prav zelo potrudil, treba odkrito priznati. Vendar pa ne utegne najti njegov trud zaželjenega sadu; njegova invencija ni zadosti plodovita, da bi zmogla odmenjeno si nalogo. Tu in tam je zaslediti zarodek karakteristike. Preobilno ponavljanje besed, razkosavanje stavkov ni hvalno, to tem manj, čim enostavnejše je uglasbeno besedilo.

Zbirke narodnih pesmi je obogatil Stanko Pirnat z zvezkom za koncert harmonizovanih in prirejenih »Slovenskih narodnih pesmi«, izdanim pri L. Schwentnerju v Ljubljani. Podal pa je 12 večinoma manj znanih narodnih pesmi, katerih je vsaka zase lepe in zanimive vsebine, usposobljene za koncertni oder. Pirnat jih je oktil s primerno obliko, v kateri ne izgubi narodno blago svojega bistva. Kot misleč harmonizator dobrega okusa je pazil Pirnat na značaj prirejene pesmi in pošteno se je potrudil, da je s svojim delom le povikšal in kristalizoval lepoto, ki je v narodnem napevu.

Tudi Viktor Parma se peča, kadar piše kaj za klavir, s slovensko narodno pesmijo; tako jo je porabil v valčku »Bela Ljubljana«, izdanim v ponosni obliki pri L. Schwentnerju v Ljubljani. Valčkov in sploh plesni ritem je tisto, česar išče Parma v slovenskem narodnem napevu. V tem iskanju pa ni vsckdar rigorozen, in ni mu žal narodne pesmi, čeprav ji mora siloma natvezti tuji ritem, ki jo oskubé plemenitega prirodnega lepoticja, da ostane v roki le metulj, odrgnjen in opran vseh barv, ki so ga dičile v radost stvarstvu.

Dr. Foerster.